

Sygn. akt II K 168/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 stycznia 2015 roku

Sąd Rejonowy w Legionowie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Anna Szelağ

Protokolant Kinga Grzywacz

w obecności

Prokuratora Piotra Barczewskiego

po rozpoznaniu dnia 26.09.2014r., 29.10.2014r., 13.01.2015r.

sprawy **Z. P.**, urodz. (...) w B.

syna J. i H. z d. B.

oskarżonego o to, że: w bliżej nieustalonym okresie czasu nie później jednak niż do dnia 22 stycznia 2014r. w B., gm. N., woj. (...) dokonał kradzieży energii elektrycznej poprzez nielegalne przyłączenie instalacji elektrycznej z pominięciem układu pomiarowego, a następnie użytkowanie urządzeń zasilanych energią elektryczną, czym spowodował straty w kwocie 6.740 zł na szkodę (...) S.A. z siedzibą w L.; -

tj. o czyn z art.278§1 i §5kk

orzeka:

oskarżonego Z. P. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, przy czym ustala, że oskarżony działał w okresie od lutego 2010 roku do dnia 22 stycznia 2014 roku i za to na podstawie art.278§1 i §5kk skazuje oskarżonego, a na podstawie art.278§5kk wymierza oskarżonemu karę 9 (dziewięciu) miesięcy pozbawienia wolności; - na podstawie art.69§1 i §2kk i art.70§1 pkt.1kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby 3 (trzy) lat; -

- na podstawie art.72§2kk zobowiązuje oskarżonego do częściowego naprawienia szkody i zapłaty na rzecz pokrzywdzonego (...) S.A. Odział w W. Region Energetyczny L. kwotę 1000 zł (jeden tysiąc) w terminie 1 (jednego) roku licząc od daty uprawomocnienia się niniejszego wyroku; -

- na podstawie art.624§1kpk zwalnia oskarżonego od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych i obciąża nimi Skarb Państwa; - zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. M. kwotę 756 zł (siedemset pięćdziesiąt sześć) plus podatek VAT tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonego ustanowioną z urzędu.

Sygn. akt II K 168/14

UZASADNIENIE

Na podstawie ujawnionego w toku rozprawy materiału dowodowego Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W 2009 roku pracownicy (...) S.A. Odział W. odłączyli dopływ prądu do mieszkania położonego w B. ul. (...), wynajmowanego przez oskarżonego Z. P., ponieważ nie płacił on rachunków. W okresie od 26.06.2009r. do 18.01.2010r. oskarżony był tymczasowo aresztowany i w tym czasie z jego mieszkania nikt nie korzystał, drzwi były

zamknięte na klucz, który był w depozycje w Areszcie Śledczym. Po zwolnieniu z aresztu, Z. P. wrócił do swojego mieszkania w B., gdzie w dniu bliżej nieustalonym, nie później niż w lutym 2010 roku, dokonał przyłączenia instalacji elektrycznej z pominięciem układu pomiarowego. To działanie umożliwiło oskarżonemu swobodne korzystanie nie tylko z oświetlenia, ale także ze sprzętu AGD, jak lodówka, zamrażarka, kuchenka elektryczna o mocy 2500 W, pralka, kuchenka mikrofalowa, czajnik elektryczny, okap kuchenny, farelka o mocy 2000 W. Przedmiotowe przyłącze zostało stwierdzone w dniu 22.01.2014r. przez R. B. (1) oraz R. B. (2), pracowników (...), którzy na klatce schodowej bloku nr 13, po zdjęciu tablicy licznikowej od lokalu nr (...), zobaczyli skręcone przewody przejściowe ze złącza z obejściem na instalację odbiorczą. Taki sposób połączenia powodował pobór energii elektrycznej bez udziału urządzeń pomiarowych.

Działaniem tym Z. P. spowodowało straty w wysokości 6.700 zł na szkodę (...) S.A. Odział w W. Region Elektryczny L..

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie zeznań świadków: R. B. (1) (k.68-69, 9), T. E. (k.69-70, 38), R. B. (2) (k.83), M. J. (k.106, 26) oraz częściowo na podstawie wyjaśnień oskarżonego Z. P. (k.105, 106, 12, 35), jak również na podstawie wydruku z (...) (k.73), notatki urzędowej (k.1), protokołu zatrzymania (k.2), protokołu oględzin (k.3-8), protokołu kontroli (k.10), pisma (...) (k.30, 45, 74-75).

Oskarżony Z. P. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że nim został tymczasowo aresztowany, pracownicy zakładu energetycznego odłączyli dopływ prądu do jego mieszkania i zabrali licznik. Przez czas pobytu w areszcie, mieszkanie było zamknięte, nikt z niego nie korzystał. Po zwolnieniu, oskarżony powrócił do w/w mieszkania gdzie, mimo że nadal nie było licznika, to „światło było”. Jednocześnie Z. P. (2) przyznał, że „w sumie nie interesowałem się skąd to światło i prąd” (k.12v.).

Sąd zważył, co następuje:

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego w tej części, w jakiej są one zgodne z ustalonym stanem faktycznym, ponieważ tylko w tym zakresie znajdują one potwierdzenie w pozostałych wiarygodnych dowodach, jak chociażby protokół oględzin (k.3-8). Sąd uznał natomiast za niewiarygodne to, że ktoś bez zgody i wiedzy Z. P. wykonał powyższe przyłącze, a oskarżony jedynie korzystał z tak uzyskanej energii elektrycznej, nie interesując się dlaczego ma w mieszkaniu prąd, mimo że wcześniej odłączono mu licznik. Chodzi o to, że taki opis jest całkowicie nielogiczny i pozbawiony racjonalnego podłoża. Oskarżony starał się przekonać sąd, że nie ponosi on żadnej odpowiedzialności, mimo że sam stwierdził, że „przyznaje się do używania prądu, bo prąd był podłączony” (k.105). Jednocześnie, kierując się wyjaśnieniami Z. P., to nikt nie miał powodu, ani nie miał interesu w tym, aby niejako po kryjomu, dokonać nielegalnego przyłącza, skoro nikt tam nie mieszkał pod jego nieobecność. Jedynie oskarżony zyskał na tym i miał prąd w mieszkaniu mimo że nie opłacał rachunków za energię elektryczną.

W przedmiotowej sprawie w charakterze świadka przesłuchano R. B. (1) oraz R. B. (2), pracowników (...), którzy w swoich zeznaniach opisali, w jaki sposób zostało przeprowadzone w/w podłączenie. Z kolei T. E., to policjant, który był z interwencją na miejscu zdarzenia i jak stwierdził, to przejeżdżając obok bloku nr 13, w mieszkaniu Z. P. „widziałem włączone światło” (k.69).

Sąd dał wiarę zeznaniom w/w świadków, ponieważ są one logiczne i spójne, poza tym żadna ze stron nie kwestionował ich wiarygodności.

Nic istotnego dla ustalenia stanu faktycznego nie wniosły zeznania M. J., który stwierdził, że „nie wiem nic na temat tego, żeby było zrobione jakieś obejście” (k.106). Jednocześnie, sąd uznał zeznania tego świadka za w pełni wiarygodne, albowiem w ocenie sądu, M. J. opisał przedmiotowe zdarzenia zgodnie ze stanem swojej wiedzy i pamięci.

Prawdziwość, autentyczność i rzetelność sporządzenia ujawnionych w sprawie pozostałych dowodów nieosobowych, nie była przedmiotem zarzutów stron, a także nie wzbudziła wątpliwości sądu. Zostały one sporządzone poprawnie, kompleksowo i w sposób zgodny ze standardami rzetelnego postępowania, z tych też względów sąd nie odmówił im wiarygodności.

W świetle poczynionych przez sąd ustaleń wina Z. P. nie budzi żadnych wątpliwości i czynem swoim zrealizował on znamiona art.275§1 i §5kk. Za przyjęciem takiej kwalifikacji przemawia fakt, że działając umyślnie z zamiarem bezpośrednim, w okresie od lutego 2010 roku do 22.01.2014r. w B. oskarżony dokonał kradzieży energii elektrycznej poprzez nielegalne przyłączenie instalacji elektrycznej z pominięciem układu pomiarowego, a następnie użytkowanie urządzeń zasilanych energią elektryczną. Tym działaniem oskarżony spowodował straty w kwocie 6.700 zł na szkodę (...) S.A. Odział w W. Region Elektryczny L.. Kradzież jest przestępstwem umyślnym o charakterze kierunkowym, którego można się dopuścić jedynie w zamiarze bezpośrednim - w celu przywłaszczenia (animus rem sibi habendi). Natomiast cel przywłaszczenia oznacza zamiar postąpienia z przedmiotem zaboru tak, jakby się było jego właścicielem, włączenia do swego stanu posiadania (por. wyr. SN z 5 V 2000 r., V KKN 406/97, Orz. Prok. i Pr. 2000, nr 4). Należy w tym miejscu podnieść, że T. E. wprost stwierdził, że w trakcie w/w interwencji Z. P. przyznał, że „ma od kilku lat włączony prąd” (k.69), przy czym jednocześnie „nie zaprzeczał, że ma formalnie odłączony prąd” (k.70). Tym samym, zdaniem sądu, nie ma żadnych wątpliwości, że oskarżony dokonał kradzieży energii elektrycznej na szkodę (...), mimo że zaprzecza, że to on wykonał wyżej opisane przyłącze.

Wymierzając Z. P. (1) karę 9 miesięcy pozbawienia wolności, sąd kierował się dyrektywami wynikającymi z treści art.53kk. Sąd uznał, że w/w wymiar kary odpowiada stopniowi społecznej szkodliwości czynu oskarżonego, rodzajowi chronionego dobra prawnego, jakim jest mienie pokrzywdzonego oraz jej dolegliwość jest adekwatna do stopnia jego winy. Jedyną okolicznością łagodzącą jest to, że oskarżony zasadniczo nie kwestionował ujawnionych w sprawie dowodów, jak i ustalonego stanu faktycznego, wnioskując „o łagodny wymiar kary”. Jednocześnie bez wątpienia okolicznością obciążającą jest dość długi okres przestępczego działania Z. P., jak również i to, że był on już uprzedni karany (k.95-96). Sąd uznał, że wymierzona kara jest współmierna do stopnia jego zawinienia oraz stopnia społecznej szkodliwości zarzucanego mu czynu. Kara ta, zdaniem sądu, spełnia również wymogi prewencji ogólnej i szczególnej.

Analizując przesłanki z art.69§1 i 2kk oraz mając na uwadze wyjątkowy charakter izolacyjnej kary pozbawienia wolności, sąd skorzystał z w/w instytucji i warunkowo zawiesił orzeczoną wobec oskarżonego karę pozbawienia wolności uznając, że zapobiegnie to jego powrotowi do przestępstwa, jak również pozwoli na osiągnięcie celów kary. Określając długość okresu próby na trzy lata, sąd uznał ten termin za wystarczający i zarazem konieczny, z uwagi na charakter przedmiotowego występku, do ewentualnej weryfikacji trafności przyjętej wobec oskarżonego pozytywnej prognozy kryminologicznej. W szczególności sąd uwzględnił łatwość z jaką oskarżony popełnił przedmiotowy występki oraz jego właściwości i warunki osobie. Biorąc pod uwagę w/w okoliczności oraz charakter naruszonych obowiązków, wskazany okres próby trzech lat będzie stanowił dla niego wystarczający czas na zrozumienie i utrwalenie powinności życia zgodnie z prawem. Podkreślić należy, że art.75kk daje możliwość zarządzenia wykonania zawieszony kary, jeżeli skazany w okresie próby dopuściłby się kolejnego przestępstwa lub rażąco naruszyłby porządek prawny. Dodatkowo na podstawie art.72§2kk sąd zobowiązał oskarżonego do naprawienia w części szkody wyrządzonej przestępstwem, poprzez zapłatę na rzecz (...) kwoty 1000 zł, zakreślając jednocześnie termin jednego roku, licząc od dnia uprawomocnienia się wyroku. Przy tym orzeczeniu sąd wziął pod uwagę sytuację finansową oskarżonego i tym samym jego realne możliwości wykonania tego zobowiązania.

Stosownie do treści art.624§1kpk sąd zwolnił Z. P. od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych i obciążył nimi Skarb Państwa. Powyższe rozstrzygnięcie zostało podyktowane tym, że oskarżony uzyskuje aktualnie dochód w wysokości około 400 zł miesięcznie, co jednoznacznie dowodzi, że nie byłoby on w stanie uregulować przedmiotowych należności.